

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1944

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 9

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Α. 1109. Περὶ καταστροφῆς τῶν ἐξοφλουμένων Ταμειακῶν Γραμματίων καὶ ἄλλων διατάξεων. 1
- Ν. 1110. Περὶ ἀναστολῆς φορολογίων τινων τοῦ οἰκονομ. ἔτους 1944—45 καὶ διαρρυθμίσεως διατάξεων τινων τῆς ἀμέσου φορολογίας. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1109.

Περὶ καταστροφῆς τῶν ἐξοφλουμένων ταμειακῶν γραμματίων καὶ ἄλλων διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος συγκεντρούμενα, μετὰ τὴν ἐξόφλησίν των ταμειακὰ γραμμάτια, τὰ ἐκδοθέντα δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 1984)42 καὶ 2146)43 Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 678)43 νόμου, καταστρέφονται κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζόμενα.

2. Ἡ καταστροφὴ ἐνεργεῖται παρ' ἐπιτροπῆς συνισταμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὰ μέλη καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζονται ἐξ ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐλέγχει τὴν γνησιότητα τῶν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος παραδιδόμενων αὐτῇ Ταμειακῶν γραμματίων καὶ εἴτα προβαίνει εἰς τὴν καταμέτρησιν καὶ καταστροφὴν τῶν ἐκ τούτων κρινόμενων παρ' αὐτῆς γνησίων, συντάσσουσα πρωτόκολλον εἰς διπλοῦ, ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν τεμαχίων καὶ ἡ συνολικὴ ἀξία τῶν καταστραφέντων ταμειακῶν γραμματίων. Τὸ ἐν τῶν πρωτοκόλλων ὑποβάλλεται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὸ ἕτερον παραδίδεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τὸν ἐλεγχὸν τῆς γνησιότητος τῶν ταμειακῶν γραμματίων ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς οἷα κρίνει αὕτη ἀναγκαῖα στοιχεῖα. Διὰ τὰ μὴ κρινόμενα γνήσια Ταμειακὰ γραμμάτια παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, αὕτη συντάσσει ἰδιαίτερον πρωτόκολλον κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἐν ᾧ ἐκτίθενται λεπτομερῶς οἱ λόγοι εἰς οὓς στηρίζεται ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς. Βάσει

τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ μεριμνᾷ διὰ τὴν δίωξιν τῶν ὑπευθύνων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1984)42 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα δαπάνη διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Ταμειακῶν γραμματίων καταβάλλεται παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν-τολῇ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, διὰ τῆς χρεώσεως εἰδικοῦ λογαριασμοῦ ὅστις θέλει καλυφθῇ ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκποιήσεως τῶν συγκεντρούμενων γεωργικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 3.

1. Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἰσχύν, ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 198 τῆς 5 Νοεμβρίου 1943 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Β') ἡ ὑπ' ἀριθ. 2566991)5)11)43 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ ἐλευθέρων λογαριασμῶν εἰς μετρητὰ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος».

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ συμπληροῦνται, τροποποιῇται ἢ καταργηται ἡ ἐν λόγῳ ἀπόφασις.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 249)1943 νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 692)1943 νόμου ἔχουσιν ὑποχρεωτικῶς ἐφαρμογὴν ἀφ' ἧς ἰσχύουσαν, καὶ διὰ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ὁπωσδήποτε ὑποχρεοῦται ὅπως ἀποδίδῃ καθ' ἑκάστον μῆνα εἰς τὸ Ταμεῖον Τραπεζιτικῆς ἀλληλεγγύης τὴν βᾶσει τῶν διατάξεων τούτων εἰσπραττεμένην προμήθειαν.

Πᾶσα παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων συνεπάγεται τὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 692)1943 προβλεπομένας κυρώσεις.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδόσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Τραπεζιτικῆς ἀλληλεγγύης παρὰ τῶν Τραπεζῶν τῆς εἰσπραττομένης συμφώνως τῷ Ν. Δ. 1935)1942 καὶ τοῖς νόμοις 249-1943 καὶ 692)1943 προμηθείας ὥς καὶ τῶν τυχόν ἐπιβαλλομένων χρηματικῶν κυρώσεων, ἡ εἰσπράξις τούτου γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 παραγράφου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 249)1943 νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὸ ἐπὶ τῇ ἑκάστῃ τοῦ παρόντος νόμου χορηγούμενον ἐπίδομα συσσιτίου δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν εἰς ἕκτος τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἐν γένει, ἀνυπαρξοῦσιν κράτησιν ὑπὲρ Ἀσφαλιστικῶν ὁργανισμῶν.

Ἄρθρον 6.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ συμπληρωῦνται καὶ τροποποιῶνται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ὥς καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 249 καὶ 642 νόμων.

"Αρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1943

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ,
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΪΑΝΟΣ,

Ἐθωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσιεύσεως Ὑπουργός
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(12)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1110.

Περὶ ἀναστολῆς φορολογιῶν τινων τοῦ οἰκ. ἔτους 1944-45 καὶ διαρρυθμίσεως διατάξεων τινων τῆς ἀμέσου φορολογίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1, τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 171]1943 αἱ ἀφαιρῶσι τὴν ἀναστολὴν τῆς φορολογίας Ἀ' Κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν) τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος, ὡς καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπιδομάτων ἀκριβείας ζωῆς ἀπὸ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων Σ' κατηγορίας καὶ συνθετικοῦ, ἐπεκτείνονται καὶ διὰ τὰ εἰσοδήματα τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943 ἕως 31 Μαρτίου 1944.

"Αρθρον 2.

1. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 171]1943 προβλεπόμενον ἀφορολόγητον ὄριον ἐν τῇ φορολογίᾳ Β' κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐκ γαιῶν) τῶν καθαρῶν προσόδων δεκαπλασιάζεται διὰ τὸ οἰκ. ἔτος 1944-45.

2. Τὰ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 171]1943 προβλεπόμενα ἀφορολόγητα ὅρια ἐν τῇ φορολογίᾳ Ζ' κατηγορίας καὶ συνθετικοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων, δεκαπλασιάζονται διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1944-45.

Ὡσαύτως τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 171]1943 προβλεπόμενον ἀφορολόγητον ὄριον δεκαπλασιάζεται διὰ τὰς ἀμοιβὰς τὰς κτωμένες ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1944 καὶ ἐφεξῆς.

"Αρθρον 3.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 171]1943 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἀ' Κατηγορίας καὶ τῆς κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 441]1941 φορολογίας ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1944-45 καὶ ἐφεξῆς, ἐκ τοῦ προκύπτοντος καθαροῦ κέρδους τῶν ὑποκειμένων εἰς τὰς ἀνω φορολογίας ἐκπίπτει μόνον ἀφορολόγητον, ποσὸν δραχμῶν δώδεκα ἑκατομμυρίων (12 000 000) ἑτησίως.

Ἐκ τοῦ ἀπομένοντος ὑπολοίπου ποσὸν δώδεκα ἑκατομμυρίων (12.000.000) δραχμῶν ἑτησίως, θεωρεῖται σὺν ἡθες κέρδος καὶ φορολογεῖται κατὰ τὴν Ἀ' κατηγορίαν ἐπὶ τῇ οἰκείᾳ συντελεστῇ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον θεωρεῖται ἐκτακτὸν κέρδος τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 441]1941 καὶ φορολογεῖται ἐπὶ ἐνιαίᾳ συντελεστῇ τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40 ο/ο).

2. Τὸ δεύτερον ἐδαφίον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου τοῦ Νόμου 171]1941 καταργεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1944-45.

"Αρθρον 4.

1. Ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν Ἀνωμῶν Ἑταιρειῶν τῶν προκύπτοντων ἐκ διαχειριστικῶν περδῶν ληγουσῶν τὴν 31 Δεκεμβρίου 1943 καὶ ἐφεξῆς ἐπιβάλλεται ἐκτακτὸς φόρος ὀριζόμενος εἰς δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15 ο/ο) ἐπὶ τμήματος κερδῶν ἴσου πρὸς τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια (40.000.000) ἑτησίως, ἐπὶ δὲ τῶν ὑπολοίπων κερδῶν εἰς τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40 ο/ο).

Ὁ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλόμενος ἐκτακτὸς φόρος ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ἀνωμῶν ἑταιρειῶν δὲν προσάφεται κατὰ τὰ ὑπὲρ ἀναγκαστικῶν δανείων πρόσθετα ποσά.

Οἱ κατὰ τοὺς οἰκείους εἰδικoὺς νόμους ἐπιβληθησόμενοι πρόσθετοι φόροι ὑπὲρ τρίτων (δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς, εἰ ποίτας κλπ.) ὑπολογίζονται ἐπὶ παγίου συντελεστοῦ φόρου ὀριζομένου εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο/ο).

2. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐκτάκτου φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν Ἀνωμῶν Ἑταιρειῶν ἢ ἐπιδόσεις τῶν δηλώσεων, ἐπαλήθευσις τῶν ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων καὶ ὁ ἔλεγχος πρὸς ἐξακριβῶσιν τῶν παραλιπνόντων ταύτας φορολογουμένων, σὺνταξίς τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ ἡ κοινοποίησις τῶν ἀποσπασμάτων αὐτῶν, αἱ αἰτήσεις συμβιβαστικῆς λύσεως τῶν διαφορῶν, αἱ ἐνστάσεις κατὰ τῶν ἐν τοῖς φορολογικοῖς καταλόγοις ἐγγραφῶν καὶ τὰ τῆς ἐπιδόσεως καὶ ἐκκλίσεως αὐτῶν, αἱ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοβάθμι ἐπιτροπῶν ἐφέσεις καὶ τὰ τῆς ἐπιδόσεως καὶ ἐκδικάσεως αὐτῶν, αἱ ἀποζημιώσεις τῶν Ἐπιτροπῶν, τὰ δικαιώματα ἐπιδόσεως, τὰ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου, τὰ τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ ἐν γένει ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπληρώσεως τοῦ φόρου διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε πρὸς κειμένων περὶ τῆς Ἀ' Κατηγορίας τοῦ φόρου τῶν καθαρῶν προσόδων τῶν Ἀνωμῶν ἑταιρειῶν διατάξεων, ὡς καὶ τοῦ Ν. Διατάγματος 1793]1942.

3. Διὰ τὰ κέρδη τῶν Ἀνωμῶν Ἑταιρειῶν τὰ ὑποκείμενα εἰς τὸν φόρον τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 καταργεῖται ὁ διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος 441]1941, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος 1793]1942 καὶ τοῦ Νόμου 171]1943 ἐπιβληθεὶς προσωρινὸς φόρος ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, ἀναστέλλεται δὲ ὁ φόρος τῆς Ἀ' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος τῆς Φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ ὁ φόρος τῶν εἰδικῶν κεραιπτώσεων τῶν ἐδαφίων 6, 7, 9 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κώδικος Φορολογίας Ἐπιτηδεύματος.

4. Ὁ ἐκτακτὸς φόρος ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1944 καὶ ἐφεξῆς κτωμένων κερδῶν τῶν ἀνωμῶν ἑταιρειῶν διέλεγχεται καὶ καταβάλλεται προσωρινῶς ἀνὰ τρίμηνον ἀνὰ λόγους τοῦ κέρδους τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ τριμήνου ἐργασιῶν κατὰ προσέγγισιν ἐξευρισκομένου. Διὰ τὸ ὑπολογισμὸν τοῦ καθ' ἑκάστον τρίμηνον δηλωθησομένου φόρου τὸ πρῶτον κλιμάκιον τοῦ φορολογητέου κέρδους τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ὑπολογίζεται εἰς τὸ τέταρτον.

Διὰ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν βεβαιώσεως καὶ εἰσπληρώσεως τοῦ κατὰ τρίμηνον ἐκτάκτου φόρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 1587]1942.

5. Προκειμένου περὶ τῶν Καπνοβιομηχανικῶν Ἀνωμῶν Ἑταιρειῶν διὰ τὸν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ Ν. Διατάγματος 1472]1942 καθορισμὸν τοῦ ἐνιαίου φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον φόρος ἀντὶ τῆς καταργηθείσης φορολογίας ἐκτάκτων κερδῶν καὶ τῆς ἀνασταλείσης Φορολογίας Ἀ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

"Αρθρον 5.

1. Διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1944-45 τὰ κλιμάκια τῆς προσόδου τῆς φορολογικῆς κλίμακος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ

Κώδικος Φορολογίας καθαρών προσόδων, ως ταῦτα εἶχον ἐρισθῇ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1943-44 ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 171)1943 δεκαπλασιάζονται.

2. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἶκον, ἔτος 1944-45 ἀναστέλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 ἕως καὶ 14 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Κώδικος Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων, περὶ καθορισμοῦ τῆς συνολικῆς προσόδου ἐπὶ τῇ βάσει ἀμαχῆτων τεκμηρίων.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐν περιπτώσει ἀνακρίβειας τῆς δηλώσεως Κατηγορίας Δ' καὶ συνθετικοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων, φόρου ἐκτάκτων κερδῶν, ἐκτάκτου φόρου Ἀνωγυμίων Ἐταιρειῶν καὶ φόρου πωλήσεων ἐμπορευμάτων καὶ ἐμπορικῶν ὑπηρεσιῶν, καταλογίζεται προσαύξησις κατ' ἐλάχιστον ἔριον 25 ο/ο καὶ κατ' ἀνώτατον ἔριον 100 ο/ο τοῦ φόρου ἐν διὰ τῆς ἀνακρίβειας τῆς δηλώσεως θὰ διέφευγεν ὁ φορολογούμενος, ἐφόσον τὸ ποσοστὸν ἀνακρίβειας δὲν υπερβαίνει τὰ 100 ο/ο τοῦ δηλωθέντος φόρου καὶ προσαύξησις κατ' ἐλάχιστον ἔριον 40 ο/ο καὶ κατ' ἀνώτατον ἔριον 200 ο/ο, ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν ἀνακρίβειας υπερβαίνει 100 ο/ο τοῦ δηλωθέντος φόρου.

2. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον φορολογιῶν, καταλογίζεται προσαύξησις κατ' ἐλάχιστον ἔριον 50 ο/ο καὶ κατ' ἀνώτατον ἔριον 500 ο/ο τοῦ φόρου, ἐν διὰ τῆς παραλείψεως τῆς δηλώσεως θὰ διέφευγεν ὁ φορολογούμενος.

3. Οἱ παράλειπντες τὴν ὑποβολὴν δηλώσεων τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῃ 1 φορολογιῶν στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς ὡς καὶ τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἐγγραφῶν εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους τῶν φορολογιῶν τούτων.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται ὅσῳς ὁ φορολογούμενος λόγῳ ποσοῦ ἢ ἑτέρας τινὸς αἰτίας δὲν ὑπέχει φορολογικὴν ὑποχρέωσιν.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου εἶναι συντακτικοῦ περιεχομένου.

4. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 ἢ προκειμένου περὶ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος 1793) 1942 μερικῆς ἢ ὁλικῆς καταβολῆς τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον 1 φορολογιῶν, ἡ διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον καταλογισθεῖσα εἰς τὸν φορολογούμενον προσαύξησις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, περιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ αὐτῆς.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων διὰ τὰς ὁποίας ἡ χρονολογία ἐνάρξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας ἐμπίπτει εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς 29 Φεβρουαρίου 1944.

Διὰ τὰς ὑποθέσεις περὶ ὧν προβλέπει τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναστέλλονται αἱ ἀφορῶσαι τὰς προσαυξήσεις λόγῳ ἀνακρίβους δηλώσεως ἢ μὴ δηλώσεως, τῆς αἰτήσεως συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἐπὶ τῶν περιπτώσεων μὴ ὑποβολῆς δηλώσεων διατάξεις τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῃ 1 φορολογιῶν.

Ἄρθρον 7

1. Κατὰ τῶν ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1944 καὶ ἐφεξῆς κοινοποιούμενων ἐγγραφῶν εἰς φορολογικοὺς καταλόγους φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἐπιτηδεύματος, ἐκτάκτων κερδῶν, ἐκτάκτου φόρου ἀνωγυμίων ἑταιρειῶν, πωλήσεων ἐμπορευμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, κύκλου ἐργασιῶν, ἀσφαλιστρῶν καὶ υπεραξίας πλοίων δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐναστάσεως, ἐφόσον ὁ διὰ τῆς ἐγγραφῆς ζητούμενος κύριος δημόσιος φόρος εἶναι ποσὸν κατώτερον τῶν τριακωσίων χιλιάδων (300.000) δραχμῶν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι συντακτικοῦ περιεχομένου.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐφεξῆς πάντα τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη ἐξ οἰκονομικῆς αἰτίας μὴ καταβαλλόμενα ἐντὸς μηνὸς ἀπ' ἧς ταῦτα ἐβεβαιώθησαν, πλὴν τῶν κατὰ τὰς κειμένων διατάξεων ὑφισταμένων συναπειρῶν ὑπερημερίας, ὑποκείνται καὶ εἰς πρόστιμον ὑπερημερίας 20ο/ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου φόρου δι' ἑκαστὸν μῆνα καθυστέρησεως.

Προκειμένου περὶ χρεῶν καταβαλλομένων εἰς δόσεις ἐμπιπτούσας εἰς χρόνον μεταγενέστερον τοῦ τῆς βεβαιώσεως τὸ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον πρόστιμον ὑπερημερίας ὑπολογίζεται ἐφ' ἑκάστης δόσεως, ἀπ' ἧς καθίσταται αὐτὴ ἀπαιτητὴ.

Διὰ τὰ κατὰ τὴν ἰσχύϊν τοῦ παρόντος βεβαιωμένα καὶ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ὀφειλόμενα τοιαῦτα χρέη τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρόστιμον ὑπερημερίας ὑπολογίζεται ἀπὸ 1 Μαρτίου 1944.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν: α) Ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ἀρχικῶν καὶ προσθέτων, ἐφόσον ὁ κατὰ τὰς κειμένων διατάξεις χρόνος φορολογίας τούτων ἐμπίπτει εἰς τὸ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα. β) Ἐπὶ τῶν χρεῶν τῶν τρίτων τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου «περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων». γ) Ἐπὶ τῶν χρεῶν ἐπὶ καθυστέρησεως πληρωμῆς τῶν ὁποίων προβλέπεται κατὰ τὰς κειμένων διατάξεις πρόστιμον, πλὴν ἐὰν τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος καθοριζομένου καὶ δ) Ἐπὶ τῶν χρεῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 παράγραφος 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 395)1941 Νομ. Διατάγματος καὶ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1382)1942 Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 171)1943 αἱ ἀφορῶσαι τοὺς πᾶντας συντελεστῶν καθαρῶν κέρδους τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν επιχειρήσεων ἐπεκτείνονται καὶ διὰ τὸ οἶκ. ἔτος 1944-45.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ κώδικος φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«2. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς συμπληρωματικοῖς καταλόγοις ἐν γένει περιληφθέντας, ἐξαίρεσει τῶν ἐπιδοσάντων εἰλικρινῆ τροποποιητικὴν δήλωσιν κατὰ τὰ ἐν παραγράφῃ 3 τοῦ ἄρθρου 31 κοινοποιεῖται ἀπόσπασμα αὐτῶν διὰ παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὀργάνου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ἐπὶ τῶν φορολογουμένων ὁμῶς τῶν ὁποίων ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς, ἡ τοιαύτη ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Πρῶτον τῆς Κοινότητος τῆς κατοικίας ἢ τῆς τελευταίας διαμονῆς αὐτῶν, θεωρουμένων τούτων ὡς νομίμων ἀντικλήτων τῶν ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι ἔχουσι διορίσει ἀντίκλητον αὐτῶν ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς Οἰκον. Ἐφορίας, ὅποτε ἡ ἐπίδοσις γίνεται μόνον πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀντίκλητον αὐτῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ἡ ἐπίδοσις τῶν ὑπὸ τοῦ Οἴκου Ἐφόρου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἢ πράξεων ἐπιβολῆς φόρου ἢ προστίμων ὅπου ἐν τῇ κώδικι φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων, προβλέπεται ἡ ἐκδοσις τοιούτων».

3. Κατὰ τὴν ἀληθῆ ἐννοικιῶν-τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, τοῦ νόμου 1641)1919 «περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν προικῶν κλπ.», τοῦ νόμου 4225)1928 περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων», καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278)1941 Ν. Δ. «περὶ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων αἱ, ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τῶν κατ' ἐντολὴν τούτου ἐνεργούντων δημοσίων ὀργάνων, συντασσόμεναι ἐκθέσεις ἐλέγχου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ὁ Οἶκ. Ἐφορος προβαίνει εἰς ἐγγραφὴν τοῦ φορολογουμένου εἰς τοὺς οἰκείους φορολογικοὺς καταλόγους ἢ εἰς ἐκδοσιν πράξεων, ἀποτελοῦσιν ἀποδεικτικὸν μέσον ἐν τῇ φορολογικῇ δίκῃ, οὗτινος τὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν ἐκτιμῶσι τὰ φορολογικὰ δικαστήρια τῆς οὐσίας κατ' ἐλευθέρην κρίσιν καὶ πεποιθήσιν, ἐξαίρεσει τῶν περιπτώσεων κατ' ὅς πρὸς ἀ-

πρόδειξιν ὁρισμένης τινὸς σχέσεως προβλέπεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ Νόμου ἢ χρησις ἄλλου ἀποδεικτικοῦ μέσου.

Ἄρθρον 10.

1.— Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ αὐξομειοῦνται τὰ προσὰ τὰ προβλεπόμενα διὰ τοῦ ἁρθρου 2, τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 3, τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 4, τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 7 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ παρόντος νόμου.

2.— Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ἐπεκτείνεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 7 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπὶ ἐτέρων φορολογικῶν ἢ νὰ περιορίζεται διὰ τινος τούτων.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται τὸ ποσοστὸν προεισπράξεως ἀμέσων τινῶν φόρων τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. Διατάγματος 1551-1942 νὰ αὐξομειοῦται ὁρίζομενον εἰς πολλαπλάσιον εἰς μέρος τοῦ φόρου τοῦ ἐτοῦς τῆς βάσεως.

4. Τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Φορολογίας ἐπιτηδεύματος καὶ Ν. 2075 προβλεπόμενα παράβολα διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναθεωρήσεως, κατὰ ὁριστικῶν ἀποφάσεων τῶν δευτεροβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ φορολογικῶν ὑποθέσεων ἀπαιτούμενα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις παράβολα, αὐξομειοῦνται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

5. Προκειμένου περὶ ἐφέσεων ἀσκουμένων κατ' ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Κώδικος Φορολογίας Κα-

θαρῶν Προσόδων ἐπιτροπῆς ἐπὶ ὑποθέσεων φόρου, πωλήσεως ἐμπορευμάτων καὶ ἐμπορικῶν ὑπηρεσιῶν, φόρου Δ' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων καὶ φόρου ἐκτάκτων κερδῶν, ὁ διαχωρισμὸς ἀρμοδιότητος μεταξὺ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων, δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ὁρίζεται εἴτε κατὰ πᾶσιν φόρου, εἴτε κατὰ φορολογικὸν ἀντικείμενον.

6. Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1944 καταργοῦνται τὸ ἀπὸ 30]1]42 ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τοῦ Ν. Δ 441]41 «περὶ ἐπιβολῆς προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν» καὶ τὸ ἀπὸ 12]2]42 ἐκτελεστικὸν διάταγμα τοῦ Ν. Δ. 442]41 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου φόρου πωλήσεων ἐμπορευμάτων καὶ ἐμπορικῶν ὑπηρεσιῶν», ἀρμόδιαι δὲ ἐπιτροπαὶ διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων καὶ καθαρῶν κερδῶν, εἰς ἃς περιπτώσεις προβλέπεται τοιοῦτος, παρ' Ἐπιτροπῶν προσδιορισμός, καθίστανται αἱ ἐκάστοτε ὁριζόμεναι τοιαῦται διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου Δ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10^ῃ Ἰανουαρίου 1944

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

**Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ,
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17^ῃ Ἰανουαρίου 1944

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1944

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 9

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 5

Περὶ προσωρινῆς ρυθμίσεως τῆς Διοικήσεως τῆς
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσειν:

Ἄρθρον 1

1. Προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς ρυθμίσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτῆς ἀποτελεῖται ἐξ ἐννέα μελῶν, ὁριζομένων διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ λαμβανομένων ἐκ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς ἐκλεγέντων ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων πρὸ τῆς 27 Ἀπριλίου 1941, ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν παραγωγικῶν τάξεων, ὑποδεικνυμένων ὑπὸ τῶν Διοικήσεων τῶν, ἔχουσιν τὸν πλεόν εκπροσωπευτικὸν χαρακτῆρα Ὁργανώσεων, καὶ ἐξ ἑνὸς ἢ πλειόνων Ἐπιστημόνων.

2. Δι' ἀποφάσεως τῶν ἰδίων Ὑπουργῶν διορίζεται προσωρινῶς Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀνατίθενται προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τούτων εἰς ἓνα τῶν Συμβούλων.

Ἄρθρον 2

Ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου τοῦ ἔτους 1945 θέλει συγκαλεθῇ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπε-

ζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως ἐν γένει αὐτῆς, κατὰ τὰ μέχρι τότε ὁρισθησάμενα.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1944.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

Ν. ΑΒΡΑΑΜ, Φ. ΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. Α. ΣΒΩΛΟΣ, ΗΛ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Ν. ΑΣΚΟΥΤΣΗΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΥΓ. ΘΕΟΔΟΥΤΗΣ, Ι. ΖΕΥΓΟΣ, Κ. ΜΑΡΟΥΛΗΣ, Δ. ΔΟΝΤΟΣ ΠΕΤΡ. ΡΑΛΛΗΣ, Μ. ΠΟΥΡΦΥΡΟΓΕΝΗΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΦΙΚΙΩΤΗΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Κ. ΒΛΑΧΟΘΑΝΑΣΗΣ, Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ, ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ν. ΑΒΡΑΑΜ

